

ske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Benjamin Laurence Lay ved Richard Gordon, QC, og Solicitor Joanne Keddie, Dawson & Co., 2, New Square, Lincol's Inn, London WC2A 3RZ, England.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets og/eller Kommissionens afgørelse af 13. februar 1995, hvorved det afvises, at Fællesskabet har pådraget sig ansvar uden for kontraktforhold, for så vidt angår sagsøgerens anmodning om, at der træffes foranstaltninger med henblik på at yde ham og den såkaldte SLOM 3-producentgruppe erstatning, erklæres ugyldig og/eller uden retsvirkning og/eller annulleres.
- Det fastslås, at Rådet og/eller Kommissionen har undladt at gennemføre en ordning eller træffe andre foranstaltninger med henblik på at yde sagsøgeren og gruppen af SLOM 3-producenter erstatning.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der er såkaldt SLOM 3-mælkeproducent, klager over, at fællesskabsinstitutionerne ikke har truffet foranstaltninger til at yde denne kategori af mælkeproducenter erstatning på samme måde som for SLOM 1- og 2-producenteres vedkommende, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 2187/93.

Ifølge forordning (EØF) nr. 2187/93 er producenter, som har fået tildelt en specifik referencemængde i henhold til artikel 3a i forordning (EØF) nr. 2055/93, udelukket fra at kræve erstatning i forbindelse med tildelingen af deres SLOM 3-kvot.

Sagsøgeren gør gældende, at denne udelukkelse af SLOM 3-producentgruppen udgør en grov tilsidesættelse af hans berettigede forventning om erstatning for perioden fra udløbet af ikke-markedsføringsperioden og indtil den dato, hvor han fik tildelt en SLOM 3-kvot. En sådan undladelse af at tilvejebringe erstatning er i strid med fællesskabsrettens principper om ejendomsretten og forbuddet mod forskelsbehandling af producenter, der er i samme situation.

Sag anlagt den 25. april 1995 af Donald George Gage og David John Gage mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-108/95)

(95/C 208/62)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 25. april 1995 anlagt sag mod Rådet for Den Europæi-

ske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Donald George Gage og David John Gage ved Richard Gordon, QC, og Solicitor Joanne Keddie, Dawson & Co., 2, New Square, Lincol's Inn, London WC2A 2RZ, England.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets og/eller Kommissionens afgørelse af 13. februar 1995, hvorved det afvises, at Fællesskabet har pådraget sig ansvar uden for kontraktforhold, for så vidt angår sagsøgerens anmodning om, at der træffes foranstaltninger med henblik på at yde ham og den såkaldte SLOM 3-producentgruppe erstatning, erklæres ugyldig og/eller uden retsvirkning og/eller annulleres.
- Det fastslås, at Rådet og/eller Kommissionen har undladt at gennemføre en ordning eller træffe andre foranstaltninger med henblik på at yde erstatning til sagsøgeren og gruppen af SLOM 3-producenter.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-107/95.

Sag anlagt den 8. maj 1995 af Peter Dethlefs og 38 andre sagsøgere mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-112/95)

(95/C 208/63)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 8. maj 1995 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Peter Dethlefs og 38 andre sagsøgere, Groven (Forbundsrepublikken Tyskland), ved advokaterne Bernd Meisterernst, Mechtild Düsing, Dietrich Manstetten, Dr. Frank Schultze og Dr. Winfried Haneklaus, Münster (Forbundsrepublikken Tyskland), og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Dupong & Associés, 14a, rue des Bains, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Sagsøgte tilpligtes in solidum at betale sagsøgerne rente 8% af det ydede erstatningsbeløb, også for perioden mellem udløbet af tomånedersfristen for accept af tilbuddet, jf. artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 2187/93 af 22. juli 1993, og den 3. august 1994

(henholdsvis den 29. juni 1994 for tre sagsøgers vedkommende) med tillæg af rente 8% heraf fra forkyndelsen af Rettens dom.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne, der som mælkeproducenter har accepteret den af de kompetente tyske myndigheder tilbudte erstatning inden udløbet af tomånedersfristen i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2187/93 om tilbud om erstatning til visse producenter af mælk og mejeriprodukter, som midlertidigt har været forhindret i at udøve deres virksomhed, gør gældende, at de har lidt et tab derved, at de ikke har fået udbetalt morarenter på 8% af erstatningsbeløbet, jf. artikel 12 i forordningen, for hele den periode, som de havde krav på. Kommissionen har afvist at betale det krævede rentebeløb, da sagsøgerne for sent har hævet de erstatnings-søgsmål, som de anlagde ved Domstolen i 1990.

Sagsøgerne er af den opfattelse, at betalingen af de omstridte morarenter ikke kan afhænge af tidspunktet for hævelsen af sagerne, der må betragtes som en ren formel handling, idet en sådan betingelse ikke er indeholdt i forordning (EØF) nr. 2187/93.

Sag anlagt den 10. maj 1995 af Cementir-Cementerie del Tirreno S.p.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-116/95)

(95/C 208/64)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. maj 1995 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Cementir-Cementerie del Tirreno S.p.A., Rom, ved advokaterne Roberti og Tizzano, Napoli, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Lorang, 51, rue Albert 1er.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- den beslutning om at meddele afslag, der er indeholdt i Kommissionens skrivelse af 2. marts 1995, annulleres, og
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I forbindelse med den undersøgelse, der blev indledt mod de europæiske cementproducenter (sag IV/33.126 og IV/33.322 — Cement), anmodede Kommissionen Cementir om oplysninger om omsætningen af grå cement (og klinker) for årene 1992 og 1993. Cementir efterkom anmodningen og meddelte Kommissionen nogle tal, som fejlagtigt omfattede beløb, der vedrørte levering af helt andre goder og tjenesteydelser end salget af grå cement (og klinker). Cementir blev først opmærksom på fejlen under gennemgangen af den beslutning, der afsluttede ovennævnte undersøgelse (Kommissionens beslutning 94/815/EF af 30. november 1994). Cementir meddelte Kommissionen, at de oplysninger, selskabet i sin tid havde givet om omsætningen, var ukorrekte, idet de tal, der var afgivet, var for høje som følge af en fejl i regnskabet; i den anledning vedlagde Cementir desuden en regnskabsberetning, hvori det var angivet, hvilke beløb der fejlagtigt var lagt til omsætningen af cement, og hvori de nøjagtige omsætningstal, som Kommissionen skulle have taget i betragtning ved beregningen af den bøde, der blev pålagt Cementi, var angivet.

Ved skrivelse af 2. marts 1995 fra generaldirektøren for Generaldirektoratet for Konkurrence afslog Kommissionen anmodningen om berigtigelse. Denne beslutning om at meddele afslag er nærværende sags genstand.

Cementir har gjort gældende, at beslutningen bør annulleres af følgende grunde:

- I beslutningen har Kommissionen ved beregningen af den bøde, der er pålagt Cementir, taget en omsætning i betragtning, som er behæftet med fejl, for så vidt som den omfatter beløb, der ikke har noget at gøre med salget af grå cement (og klinker), som var sagens genstand. Kommissionens bemærkninger i skrivelsen af 2. marts 1995, hvori den indirekte anerkender denne fejl i forbindelse med beregningen, men forsøger at gøre gældende, at den ingen relevans har for fastsættelsen af bøden og dermed for anmodningen om berigtigelse, synes hverken at være velbegrundede eller relevante.
- Kommissionens afslag på at berigtige bødebeløbets størrelse på grundlag af de korrekte omsætningstal — tal, som Kommissionen i øvrigt ikke bestrider — giver sig udslag i en alvorlig og uberettiget afstraffelse af Cementir. Resultatet er, at den bøde, der er pålagt dette selskab, beregnes på grundlag af objektivt forkerte oplysninger, og dermed er uforholdsmæssig stor, og på et andet og mere ufordelagtigt grundlag end de bøder, der er fastsat for andre virksomheders vedkommende — som kun har meddelt oplysninger om salget af grå cement — hvorved ligebehandlingsprincippet tilsidesættes.